

Emile... een mama vertelt...

Toen Emile 8 weken oud was, heeft hij zijn eerste, zware epilepsieaanval gehad. Ondanks de vele medicatie die hij kreeg, was de epilepsie niet onder controle te houden en was hij daardoor bijna constant in een status. Al bij de eerste opname in het UZ Gent, hij was toen pas 2 maand oud, zijn we doorverwezen naar de thuisbegeleidingsdienst 't Spoor. Het ziekenhuis heeft alles geregeld, zodat we, wanneer we terug thuis waren, opgevolgd werden door de thuisbegeleidingsdienst. Op die manier was alles goed op elkaar afgestemd en werden we steeds goed opgevolgd en begeleid. En tot nu toe hebben we de dienst heel positief ervaren!

Tijdens het eerste bezoek door de sociale verpleegster konden we ons verhaal kwijt. We kregen een bundel mee waarop de werking van de dienst stond uitgelegd. Allerlei praktische zaken waren er op samengevat: rond kinderbijslag,... en wat we op dat moment nog allemaal konden aanvragen. Dit vond ik enorm positief omdat alle instanties afzonderlijk werken en je niet goed weet bij wie je voor wat naar toe moet. Alles werd goed uitgelegd en ik had niet het gevoel dat ik overspoeld werd met informatie.

De tips die je van de thuisbegeleidster krijgt rond hoe je kindje vasthouden, hoe je kindje stimuleren,... zijn zeker een meerwaarde. Het doet vooral goed om te horen dat je op de goede weg bent en bevestigd wordt. Vooral het kunnen vertellen hoe je alles ervaart, vind ik zeker een belangrijk. Bij mensen in je omgeving kan je niet steeds met je verhaal terecht, of je wordt er niet goed begrepen... Daarnaast worden er af en toe ouderactiviteiten georganiseerd waar we naar toe proberen gaan, maar wat jammer genoeg niet altijd past in onze agenda. Ik heb wel echt het gevoel dat ze aansluiten bij wat haalbaar is voor ons als gezin en voor Emile. De thuisbegeleiders voelen goed aan wat mogelijk voor ons is.

Ondertussen is Emile een vrolijke jongen van bijna 3. Hij geniet enorm van knuffelen, verschillende geluidjes en muziek. Eenvoudige dingen, die wij vaak niet meer opmerken, zoals het knisperen van zijn donsdekentje of de wind in zijn gezicht, doen hem schaterlachen van plezier! Hij heeft al heel wat meegemaakt, maar lijkt ons echt gelukkig nu. Emile is een gewoontediertje dat graag een vaste structuur heeft. Hij maakt goed duidelijk wat hij wel of niet wil. Hij speelt met auto's, kijkt graag in boekjes en naar de televisie, geniet van buiten zijn en van alles wat met water te maken heeft! Sinds hij zich op zijn poep kan vooruitschuiven, gaat hij op ontdekking en probeert hij van alles uit. Aanvankelijk durfden we niet dromen van zitten... nu durven we ervan dromen dat hij zal stappen...